

Чотири сестри (скорочено)

Валерій Шевчук

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Розділ 1

Колись давно жили на землі чотири красиві дівчини. Одна мала волосся біле, друга – зелене, третя – синє, а четверта – золоте. Були вони дружні, любили одна одну, жили у злагоді мільйон років. Та якось сталася дивна подія. Царювала тоді сестра Зима – дівчина із білим волоссям. Якось взявся Чорний Вітер, який випустив з руки Чорного Птаха. Той Птах вдарив Білокосу в обличчя. Зима хотіла глянути в люстерко, але Птах знову кинувся на неї і розбив люстерко. Тоді молоде, гарне обличчя Білокоси потемніло від думок, а хлопці Холодні Вітри подули в крижані труби. Чорний Птах нашептав Зимі, що сестри заздять їй і хочуть звести її зі світу. Зима розповіла, що під кінець правління кожна сестра тратить красу. Це перший закон. Коли дівчина вертається у палац і засинає, краса повертається. Це другий закон. Потім вони знову стають юними і гарними. Це третій закон. Чорний Птах заперечив ці закони і сказав, що красивий той, хто сильний у світі, а сильний той, хто має владу. Тому хай Зима прожене сестер. Тоді зробиться найкрасивіша, а він її навіки полюбить.

Розділ 2

У цей час Зеленокоса сестра готувалася вийти з Блакитного палацу, щоб змінити Зиму. Коли Весна вийшла, то здивувалася, що довкола панує холод. Вона прибігла до Зими, але та не зійшла із трону, не поцілувала наступницю і не відказала, що зачекалася. Чорна Пташка уже звилала гніздо на плечі Зими і каркнула Зимі, що Весна проганяє її. Розсердилася Білокоса, і хлопці Холодні Вітри подули. Зима прогнала сестру. Весна поспішила назад до Блакитного палацу. Там вона не змогла розбудити Синьокосу сестру, бо ще була не пора. Золотокоса теж не змогла ще прокинутися.

Тоді пішла Весна в свою Зелену залу і замислилася. Коли ж отямилася, то вже й березень майже закінчився. Весна рішуче встала і знову пішла до трону, де сиділа Зима. Але й цього разу Білокоса зустріла її грізно й насуплено, сказала приходити у квітні. Зеленокоса помітила, що сестра старіє, тому порадила, щоб зима йшла спати, щоб набратися краси й молодечого духу.

Весна вернулася в палац. Незабаром прокинулася Синьокоса. Знову Зеленокоса пішла до Зими і сказала, що вже кінець травня, ось-ось Літо має прийти. Білокоса знову погнала Весну.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Розділ 3

Весна розповіла Зеленокосій про все, що з Зимому причинилося. Обидві сестри пішли до Зими. Синьокоса ще здалеку побачила трон і насуплену Зиму на ньому, побачила хлопців Холодних Вітрів, котрі і на її прихід задули в крижані труби. Коси Зими були білі й раніше, але тепер їх сивина уже побила, а обличчя потьмяніло. Був кінець травня. Зеленокоса хотіла подати Білокосій дзеркальце, але Чорний птах кинувся і брязнув ним об лід. Весна заплакала і повернулася в палац, щоб лягти спати. Синьокоса ж сестра стояла перед Зимому, просила отямитися, бо коли Весна засне, Літо не зможе прийти.

Врешті Синьокоса вернулася в палац, але Весна уже засинала і встигла лише порадити продовжувати любити Зиму і зробити так, щоб Білокоса побачила себе.

Розділ 4

Відтоді почала ходити до Білокосої Синьокоса. І ходила вона до неї тричі: в червні, в липні і у серпні. Уже й четверта сестра прокинулася – Золотокоса. Літо зі сльозами на очах оповіло, що в них діється, що нічого не допомогло, бо Чорний Птах полонив Зиму. А Синьоока була уже зморена, хотіла спати. Коли уже заплющилася, то сказала Осені: "Не втрачай до неї любові... Хай вона гляне в люстерко... Хай сама себе не впізнає...".

Розділ 5

Золотокоса належно прибралася, гукнула на хлопців із золотими трубами і пішла до Зими. Та почула, що якісь труби незнайомі голосять, затривожилася. Хлопці Холодні Вітри з крижаними трубами заграли й заголосили. Золотокоса сказала, що не бачить тут цариці світу, бо царицею світу має бути її рідна сестра, молода й гожа, а тут є стара відьмуга. Чорний Птах закричав, що Зима гарна. Золотокоса викликала Зиму на герць, говорячи, що хоче визволити свою любу сестру.

Осінь звела золотий пірнач і махнула ним у повітрі. Від того помаху перестали дуги в крижані труби хлопці Холодні Вітри. У листяній короні Золотокосої пробудився малесенький, срібнесенький жучок і подибцяв в повітрі до Білокосої, і причепив срібну павутинку до волосся Зими. Чорний Птах каркнув і кинувся на Осінь, але натрапив на зведений золотий пірнач і поранився. Землю покрила ніч, але золоті хлопці приклали до вуст труби – і розкололася темрява.

Осінь поросила Зиму прогнати Чорного Птаха. Той знов кинувся до Осені, гадаючи, що тримає вона дзеркальце, як тримали його раніше Зеленокоса й Синьокоса. Але знову звівся золотий пірнач – поранив собі груди Чорний Птах. Зима зрозуміла, що він не може перемогти Осінь.

Золотокоса сказала, що вийшла з добром, а жучок-черв'ячок, який Бабині Літо на землю насилає сказав щось Зимі на вухо. Тоді пильно зирнула Білокоса на свою гарну сестру, і щось зворухнулося в її замерзлому серці. З ока зими викотилася сльоза, Чорний Птах крикнув пронизливо, зірвався у повітря і зник. Золотокоса дала сестрі дзеркальце. У Зими тихий зойк вирвався з грудей. Вона рушила до Блакитного палацу. Почулася чарівна пісня, повіяло теплим вітром, Білокоса із Золотокосою побачили, що назустріч їм йде Весна. Вона й співала.

*Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.
Авторські права на переказ належать Укрлібу*